

Fony

27.1. - 14.2. 2016

Letošní úvodní výstava Galerie Cella s lakonickým názvem Fony by měla být přínosem i pro ty, kteří dílo tohoto svérázného umělce znají z barů, hospod i ulice. Jeho dílo prochází výšinami i údolními, bývá artefaktem hodným prezentace v kvalitní galerii, ale i "pouhým" svědectvím neklidné duše svého stvořitele. Výstava představuje svými rozměry drobná díla z různých období dokládajícími umělcovu citlivost k výraznému kresebnému gestu a barevné konfrontaci. Fony není typem umělce, který by pečoval o svou uměleckou image, měl ve svém ateliéru vždy po ruce díla vhodná na tu či onu výstavu nebo jinou veřejnou prezentaci. Všechny kresby rozdává nebo vyměňuje za pivo. Výstava tak musela být utvořena výběrem děl, které organizátoři nasbírali od několika soukromých majitelů. Přesto se podařilo vytvořit výstavní kolekci, která se soustřeďuje na to nejpodstatnější a nejkvalitnější, co tvoří Fonyho dílo – na kresbu.

Ačkoli Fonyho rukopis je na první pohled identifikovatelný, při pozorování jeho díla v uplynulém čase vidíme tvarovou různost kreseb a také výrazné proměny autorova tvůrčího přístupu. Kresba vždy Fonymu umožňuje bezprostřední reakci. Z okamžité víceméně náhodné skrumáže čar a barevných skvrn tvoří Fony svůj autonomní mikrosvět, pozoruje a dotváří vpíjení se barevných skvrn, konfrontuje je s energicky tvořenými liniemi a samovolně na papír rychle vrženými tahy štětce atd. Fonyho kresby se často dotýkají expresivní abstrakce, především svým důrazem na spontánnost a samostatné působení barevných skvrn a gest. Z nich se často vynořují šklebící se tváře, které převažují významové těžiště k běžně prožívané skutečnosti a naplňují kresby literárními obsahy. V poslední době Fony samostatně dospěl k monochromii, radikální formě nefigurativní tvorby, ale asi jen dočasně, aby ji opět narušoval vynořujícími se děsy a přízraky. Fonymu na čistotě stylu nejspíše nezáleží, ale přesto pracuje v určitých cyklech vykazujících jednotné zaujetí daným výtvarným problémem.

Mnohé osobnosti, vymykající se mainstreamovým představám o únosnosti životních způsobů, bývají podvraceči zplesnivělé korektnosti „normální“ společnosti, preferující konzum a zdání solidnosti před autentickým prožíváním. O Fonym to platí obzvláště.

Kurátoři Martin Klimeš, Anna Klimešová